Indbydelse til Guds Rige.

„Gak ud paa Veiene og ved Gjerderne, og nød dem at gaae ind, paa det mit Huus kan vorde fuldt.“ Luc. 14, 23.

„Og jeg saae en anden Engel flyve midt igjennem Himmelen, som havde **et evigt Evangelium** at forkynde dem, som boe paa Jorden, og alle Slægter og Stammer og Tungemaal og Folk, som sagde med høi Røst: frygter Gud og giver ham Ære, **thi hans Doms Time er kommen;** og tilbeder den, som haver gjort Himmelen og Jorden og Havet og Vandenes Kilder.“ Joh. Aabenb. 14, 6. 7.

„Men i de samme Kongers Dage skal Himmelens Gud **opreise et Rige,** som ikke skal fordærves evindelig, og det Rige skal ikke overlades til et andet Folk; det skal knuse og gjøre Ende paa alle disse Riger, men **det skal bestaae evindelig.**“ Dan. 2, 44.

„Og dette **Riges Evangelium** skal prædikes i den ganske Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk; og da skal Enden komme.“ Matth. 24, 14.

„Gaaer ud i al Verden og prædiker **Evangelium** for al Skabningen: **Hvo, som troer** og **bliver døbt** skal blive salig; men **hvo som ikke troer,** skal blive fordømt.“ Marc. 16, 15. 16.

Kjære Læser! hvem Du end er, som dette Blad falder i Hænderne paa, tillad mig et Spørgsmaal: Har Du nogensinde med Alvor overveiet hvad Guds Rige er, og hvad Jesus sagde: *Søg først Guds Rige og dets Retfærdighed?* Dersom Du ikke har, saa gjør det, og giv Dig ikke tilfreds, førend Du har fundet det; og naar Du har fundet det, og er vis paa, at Du ei er bedragen, adlyd da selv dets Love og gjør dets herlige Egenskaber bekjendte for Alle, Du kommer i Berørelse med; og om Du bliver trofast indtil Enden, vil Du i al Evighed nyde dets Velsignelser.

Guds Rige er ikke af denne Verden; thi det ligner ikke denne Verdens Riger, som ere fulde af Ugudelighed, Uenighed og Forvirring; heller ikke er det grundlagt ved Menneskepaafund, eller ved Vold og Magt; men det er af himmelsk Oprindelse, organiseret formedelst Aabenbarelse fra dets Konge, Jesus Christus, og kaldes ogsaa Himmeriges Rige, os dets Frugter er *Retfærdighed, Fred og Glæde i den Hellig Aand.*

Ingen kan nyde disse Velsignelser, uden han kommer ind i Riget og Ingen kan komme ind deri, uden han først lærer at kjende Rigets Lov og adlyder den. Denne Lov er: „*At fortryde sine Synder og omvende sig fra dem formedelst Troen paa Gud og Forsoningen ved Jesum Christum, lade sig døbe i hans Navn til Syndernes Forladelse, mødtage Hænders Paalæggelse til Annammelse*

af den Hellig Aand, og opstaae at vandre for Herren i et nyt og helligt Levnet." Matth. 28, 18—20. Marc. 16, 15—18. Apost. Gj. 2, 38—47. Rom. 6, 4. Disse ere de første Grundsætninger af Rigets Evangelium, Begyndelseslæren i Christo, eller Indlemmelseslovens Bud. Kjære Læser! overvei om Du har hørt og adlydt den Grundlov, thi ellers er Du ikke i Guds Rige, og dersom Du ønsker at komme derind, maa Du adlyde den. Sig nu ikke, at jeg fordømmer Dig, fordi jeg siger Sandheden. Jesus har selv sagt: „Uden Nogen bliver født paa ny, **kan han ikke see Guds Rige**; og uden Nogen bliver født af Vand og Aand, **kan han ikke indkomme i Guds Rige**. Joh. 3, 3—5. Alene den, som paa den Maade Guds Ord lærer, og formedelst den Fuldmagt, som Gud giver, bliver optagen i hans Kirke og Rige, og som „ved Bestandighed i god Gjerning søge Ære og Hæder og Uforkrænkelighed, skal faae et evigt Liv; men dem, som ere gjenstridige og ikke lyde Sandhed, men adlyde Uretfærdighed, skal vorde Ugunst og Vrede. Rom. 2, 7—10.

Sig ikke: „Det er umuligt at opfylde hvad Gud fordrer, eller for vanskeligt at vænne sig af med gamle Syndevaner;" prøv derpaa og Du skal erfare at det med Guds Hjælp er muligt. Jesus siger: „Dersom I elsker mig, da holder mine Befalinger." Joh. 14, 15.

„Kommer hid til mig Alle, som ere besværede! og jeg vil give Eder Hvile. Tager mit Aag paa Eder og lærer af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjertet: saa skulle I finde Hvile for Eders Sjæle; thi mit Aag er gavnligt og min Byrde er let." Matth. 11, 28—30.

Jesus fremstillede sig selv som et Exempel, værdt at efterfølge. Han var sin Fader lydig i alle Ting, derfor erkjendte Gud ham som sin elskelige Søn, i hvilken han havde Behagelighed." Matth. 3, 17

Gud vil ogsaa erkjende, som sine elskelige Børn, alle dem, som følge Jesu Exempel i Underdanighed og Lydighed mod den himmelske Faders Bud og Befalinger, idet de tage Korset op og blive trofaste Disciple. Herren fordrer, at vi skal vælge det Gode og forkaste det Onde; thi han hader alle Mørkets Gjerninger, der fjerne os fra ham, saasom: Hoer, Skjørlevnet, Urenhed, Uteerlighed, Afgudsdyrkelse, Trolddom, Fiendskaber, Kiv, Nid, Vrede, Trætte, Tvedragt, Partier, Avind, Mord, Drukkenskab, Fraadseri og deslige; de som gjøre Saadant, skal ikke arve Guds Rige; „derimod vil han, at vi skal beflitte os paa Lysets Gjerninger, som er gjorte ved den Hellig Aand, hvilken han giver dem, som adlyder hans Evangelium, hvilket gjenforener os i Samfund med ham, og skjænker os Aandens Frugter, som er Kjærlighed, Glæde, Fred, Langmodighed, Mildhed, Godhed, Trofasthed, Sagtmodighed, Afholdenhed og alt hvad der hører til Retfærdighed og Sandhed." Galat. 5. Ephes. 5.

Forsøm derfor ikke den Naadens Tid, Herren har forundt Dig, men opsøg de Sidste Dages Hellige, som Verden kalder Mormoner ligesom de Hellige i Jesu Dage kaldtes Nazaræer. De kan give Dig videre Oplysninger om Rigets Evangelium, og hvad Herren har aabenbaret i disse Dage. Lad Dig ikke afholde eller skræmme fra at søge de Helliges Forsamlinger, fordi Du hører, at man taler allehaande Ondt omdem, og udspreder

løgnagtige Rygter om dem, eller at de hades, forhaanes og forfølges. Dersom Du læser med Opmærksomhed Matth. 10 og 16, 24—28. Marc. 8, 34—38. Luc. 9, 23—26, da vil Du finde, at Jesu sande Efterfølgere skulde lide disse Ting; deres Tro skulde prøves, og om de vare trofaste indtil Enden, skulde de blive salige og arve Livets Krone. Der gives ingen anden Vei, end den som lagt er, og Frelseren kalder den trang, derfor er det ikkun Faa, som vil betræde den; men bliv Du, kjære Læser, iblandt disse Faa, som vil tage Korset op, og efterfølge ham, og Herren den Almægtige vil give Dig Kraft til at bære det, og tilsidst skal Du komme hvor han er. „Den som seirer, ham vil jeg give at sidde med mig paa min Throne, ligesom og jeg haver seiret og sidder hos min Fader paa hans Throne." See Joh. Aabenb. 1 C. 5 og 6 V. — 2 C. 7, 10, 11, 17, 26, 27 og 28 V. — 3 C. 5, 12 og 21 V.

Kjendetegnene paa Christi Rige og Kirke ere, at Lovene, Embedsmændene og Anordningerne ere de samme, som han indstiftede og indsatte; i modsat Fald er det ikke hans Kirke, hvormeget Menneskene end kalder deres Kirkesamfund efter hans Navn. Han fordrede Tro, Omvendelse og Daab til Syndernes Forladelse, hvorefter den Hellig Aands Gave meddeeltes dem ved Hænders Paalæggelse, og da var de forpligtede til at begynde et nyt og helligt Levnet. Saalænge som de vedblev deri og bevarede Aanden, havde Ret til at nyde Nadveren til Ihukommelse om Frelseren, (1 Corinth. 11, 23) men naar de ved et forargeligt Levnet gjorde sig uværdige til Samfund med Kirken, og ikke efter tilbørlig Formaning omvendte sig, bleve de udelukte.

Disse Læresætninger har Menneskene forandret, og istedetfor Tro, Omvendelse og Daab til Syndernes Forladelse, og Hændernes Paalæggelse for den Hellig Aands Gave, og Nadverens Nydelse til Ihukommelse om Frelseren, har de indført Barnedaab, Confirmation og Altergang til Syndernes Forladelse, hvilken meddeles Alle, hvor ugudelige de end ere. Man har altsaa afskaffet Christi Lære og indsat Menneskebud, udgivet dem for ægte og tvunget Menneskene ved Hjælp af den verdslige Lovs Arm til idetmindste udvortes at følge de selvgjorte Skikke; men Jesus siger: „De dyrke mig forgjæves, idet de lære saadanne Lærdomme, som ere Menneskenes Bud; og Johannes siger: „Den som afviger, og ikke bliver i Christi Lærdom har ikke Gud."

Christus indsatte i sin Kirke Apostler, Propheter, Evangelister, Hyrder og Lærere (Ephes. 4, 11. — 1 Cor. 12, 28.), som alle var nødvend ge til de Helliges fuldkomne Beredelse, til Embedernes Forvaltning, til Christi Legemes (d. e. hans Kirkes) Opbyggelse, og han kaldte og udvalgte sine Disciple uden at tage Hensyn til om de var Lærde eller Ulærde, og gav dem Myndighed til at være hans Tjenere, og lovede dem at de skulde veiledes af den Hellig Aand ind i al Sandhed; og desuden sendte han dem Befalinger ved Engle, gav dem Aabenbarelser, Syner og Drømme.

Christus grundlagde kun een Kirke, som ikke var en Stats Kirke opretholdt ved verdslig Magt og Tvang, men dens forkyndte Læresætninger annammedes frivilligen og dens Medlemmer vare eet Legeme, besjælede af een Aand, havde een Herre, een Tro, een Daab, og kjendtes paa den indbyrdes Enighed og Kjærlighed.

Menneskene have oprettet mange Kirkesamfund, hvoraf de fleste som

Statskirker ere oprelholdte ved verdslig Magt og Politiforordninger, og som kjendes paa deres indbyrdes Uenighed, Ukjærlighed, Forvirring og Samvittighedstvang, og hvis Indførelse og Opretholdelse har kostet Strømme af Blod, og som i deres Skjød gjemmer al Slags Ugudelighed, Lastefuldhed og Elendighed, under Navnet Christendom og Christenhed. Det var just denne forvendte Tingenes Tilstand, som Herren viste sin Tjener Johannes i et Syn paa Øen Pathmos, under Billedet af den store Skjøge paa et skarlagenfarget Dyr; og hun gav alle Nationer at drikke af sit Horeries giftige Viin; og paa hendes Pande var skrevet et Navn: Babylon den store, en Moder til Skjøger og Vederstyggeligheder paa Jorden. Denne Magt saa klarligen beskrevet i Aabenbaringens 17, 18 og 19 Capitel skulde herske i et vist Tidsrum, men ødelægges i de sidste Dage ved Herrens retfærdige Straffedomme. Forinden skulde en Engel bringe det evige Evangelium, der skulde forkyndes for alle dem, der paa Jorden.

Derfor ligesom Herren i forrige Dage talte til Fædrene Noa, Abraham, Moses og andre retfærdige Mænd, og i Tidens Midte sendte sin Søn, den Eenbaarne, saaledes har han i disse sidste Dage opreist en Prophet ved Navn Joseph Smith, til hvem han sendte sine Engle, og ved hvem han har aabenbaret sin Villie, kundgjort sit Evangelium, gjengivet det sande Præstedømme, grundlagt sit Rige, og opreist et Banner for Nationerne at samles under.

Israels Gud, kjære Læser, har saaledes begyndt det **store og forunderlige Værk**, omtalt i Esaias 29, 14, og i Daniel 2, 44.; og Du opfordres nu til at troe, omvende Dig, og lade Dig døbe i Jesu Christi Navn til Syndernes Forladelse, paa det Du maa erholde den herlige Naadegave den Hellig Aand ved Haandspaalæggelse af dem, som er sendt af Gud. Og for at Du selv kan ransage, give vi her en kort Fremstilling af

De sidste Dages Helliges Tro og Lærdomme
med bibelske Henviisninger.

Vi troe paa Gud, den evige Fader, og paa hans Søn, Jesum Christum, og paa den Hellig Aand.

Gud: 1 Moseb. 1, 26. 27.; 17, 1.; 2 Moseb. 33, 22. 23.; 4 Moseb. 12, 8.; 5 Moseb. 9, 10.; Psalm. 9, 4.

Jesus Christus: Hebr. 1, 2 5.; Colos. 1, 15. 16; 2, 9.; Rom. 1, 3. 4.; Sach. 14, 3—4.; Ap. Gj. 1, 11.; Joh. 6, 38.; Esaias 9, 6.

Den Hellige Aand: 1 Corinth. 2, 10., Joh. 14, 26.; 15, 26.; Apost. Gj. 2, 17. 38. 39.

Vi troe, at Menneskene vil blive straffede for deres egne Synder, og ikke for Adams Overtrædelse.

Mennesket straffes for virkelig Synd: Ap. Gj. 17, 31.; Matth. 25, 46.; Joh. 5, 28. 29.; Aabenb. 20, 12. 13.

Vi troe, at formedelst Christi Forsoning alle Mennesker kan blive frelste ved at adlyde Evangeliets Love og Ordinancer.

Christi Forsoning: 1 Corinth. 15, 20—23.; Rom 5, 12—19.; 1 Joh. 1, 7—10.; Marc. 16, 15. 16.; 1 Timoth. 2, 6.

Vi troe, at disse Ordinancer ere:

1) Tro paa den Herre Jesus Christus, 2) Omvendelse, 3) Daab ved Begravelse i Vandet til Syndernes Forladelse, 4) Haandspaalæggelse for den Hellig Aands Gave, 5) Herrens Nadvere.

Tro, Omvendelse, Daab og Haandspaalæggelse: Joh. 3, 14—18. Luc. 24, 47; Rom. 1, 16. 17.; 10, 14.; Jacob 2, 1. 14—20.; Marc. 16, 16.; Joh. 3, 5. Ap. Gj. 2, 38.; 8, 12—17.; 9, 18.; 19, 1—6.; Matth. 3, 13—17.; Hebr. 6, 1. 2.; Galat. 3, 27.; Colos. 2, 12.; Petr. 3, 21.

Herrens Nadvere: Matth. 26, 26—29.; Ap. Gj. 2, 46.; 20, 7.; 1 Corinth. 11, 23—34.

Vi troe, at Mænd maa kaldes af Gud ved Inspiration og ordineres ved Haandspaalæggelse af dem, som ere retteligen bemyndigede til at prædike Evangeliet og forrette sammes Ordinancer.

Kaldte af Gud: Hebr. 5, 4. 10.; 3, 1—2. 2 Moseb. 28, 1; Rom. 10, 14. 15.; Marc. 3, 14.; Joh. 15, 16.; 17, 18.; Ap. Gj. 13, 1—3.; 14, 23.; 1 Timoth. 2, 7.; 4, 14.; 2 Timoth. 1, 6.; Aabenb. 1, 6.; 20, 6.; Malach. 3, 1—6.; Galat. 1, 8.

Vi troe paa den samme Organisation, som fandt Sted i den oprindelige Kirke, nemlig: Apostler, Propheter, Hyrder, Lærere, Evangelister o. s. v.

Organisation: 1 Corinth. 12.; Ephes. 4, 11—16.; 2, 19—24.; 3, 5.; Ap. Gj. 13, 1.

Vi troe paa det evige Evangeliums Kræfter og Gaver, nemlig: Tro, Bedømmelse af Aander, Prophetie, Aabenbaring, Syner, Helbredelse, Tungemaal og Udlæggelse af Tungemaal, Menneskekjærlighed, broderlig Kjærlighed osv.

Aandelige Gaver: Marc. 16, 17—20; 1 Corinth. 12; 14, 1.; Jacob 5, 13—15.; 1 Thess. 5, 19—20.; Joh. 14, 12.; Ap. Gj. 2, 17. 18.; 21, 4. 9. 10.

Vi troe paa Guds Ord, nedskrevet i Bibelen; vi troe ogsaa paa Guds Ord, nedskrevet i Mormons Bog, Lærdommens og Pagtens Bog og alle andre gode Bøger.

Mormons Bog; Joh. 21, 25.; 10, 16.; Ap. Gj. 17, 26. 27.; Aabenb. 20, 12.; Hoseas 8, 12.; Ezech. 28, 15—38.; Esaias 19, 11—24.; Psalm. 85, 10. 11.

Vi troe alt det som Gud har aabenbaret, alt det som han nu aabenbarer, og vi troe, at han endnu vil aabenbare flere store og vigtige Ting, henhørende til Guds Rige og Messiæ anden Tilkommelse.

Aabenbaringer angaaende de sidste Dage: Esaias 28, 10—13; 10; 11; Ap. Gj. 2, 17.; Malach. 3, 1—4.; 4.; Ezech. 20, 33—38.; Matth. 24, 30. 21. Aabenb. 14, 6.; Joel 3, 1 5.; Sach. 14.; Dan. 2, 44. Ephes. 1, 10.

Vi troe paa den virkelige Indsamling af Israel, og paa Gjenbringelsen af de 10 Stammer, at Zion vil blive grundlagt paa det vestlige Fastland (Amerika), at Christus vil regjere personligen paa Jorden eettusinde Aar, og at Jorden vil vorde fornyet og faae dens paradisiske Herlighed.

Indsamlingen: Jerm. 30; 31; 33, 3—8; 3, 6—19.; Ezech. 20, 33—38.; 37, 19 22.; 38; 39; Esaias 49, 22—26.; 11, 10—16.; 2, 2. 3.; 43, 5—9. Sach. 10, 6—12.; 14; Psalm. 1, 5. Aabenb. 18, 4.

Zion: Psalm. 102, 13—22.; 48; Joel 3, 5, 31—26.; Micha 4; Esaias 62; 51, 3—11.; 18; 60; 2 Petr. 3, 7—13.

Vi troe paa den virkelige Opstandelse af Legemet, og at de Døde i Christo vil opstaae først, og at Resten af de Døde ikke blive levende igjen, indtil de tusinde Aar er fuldendte.

Christi anden Tilkommelse: 1 Thess. 1, 10.; Juda 1, 14. 15.; 2 Thess. 1, 7—10.; Aabenb. 5, 9. 10.; 20; Sach. 14, 4.; Ap. Gj. 1, 11.; 3, 20. 21.; Malach. 3, 1—3.; 4; Matth. 24, 30—51.

Förste og anden Opstandelse: 1 Thess. 4, 14—18.; 2 Thess. 2, 1.; Esaias 26, 19—21.; Ezech. 37, 1—14.; Dan. 12, 1—3.; Hoseas 13, 14.; Matth. 27, 52. 53.; Joh. 5, 25—29.; Ap. Gj. 24, 14. 15.; Rom. 6, 5.; 8, 22. 23.; 1 Corinth. 15.; Philip. 3, 20. 21.; Aabenb. 14, 13.; 20, 4—6. og 12—15.; Jo[illegible] 14, 23—27.

Vi fordrer den Rettighed ufornærmede at dyrke Gud den Almægtige, overeensstemmende med vor egen Samvittigheds Bydende, og indrømmer alle Mennesker den samme Rettighed, lad dem tilbede hvorledes og hvor de behager.

Vi troer, at det er rigtig at være underdanig under Konger, Dronninger, Præsidenter, Regenter og Øvrighedspersoner, og at adlyde, ære og opretholde alle gode Love, som ere tilbedste for det menneskelige Samfund.

Vi troer, at Enhver bør være retskaffen, sanddru, kydsk, maadeholden, velgjørende, dydig, oprigtig og gjørende vel imod Alle. I Sandhed vi kan sige med Paulus, at vi „troe Alt"; vi „haabe Alt"; vi have udstaaet Meget, og vi haabe ved Guds Hjælp at blive istand til at „udholde Alt" for vor hellige Religions Skyld. Vi eftertragte alt som er dydigt, elskværdigt, priisværdigt og som tales godt om, idet vi seer hen til „Belønningen."

Hvilke vare altsaa de første Grundsætninger i Evangeliet, som lærtes af Jesus og hans Apostler?

1) Tro paa den Herre Jesus Christus;

2) Omvendelse, eller et forbedret Levnet og en Tilbagevenden til Gud;

3) Daab ved Begravelse i Vandet til Syndernes Forladelse;

4) Haandspaalæggelse af dem, som er bemyndigede af Gud for den Hellig Aands Gave.

Saalænge som disse Grundsætninger opretholdtes og efterlevedes i deres Reenhed, fandtes de aandelige Naadegaver i Kirken, men efterhaanden som Lovene overtraadtes, Skikkene forvendtes og den evige Pagt brødes aftog de aandelige Naadegaver, Mørket indtrængte og Splid, Tvedragt og Partier opstode og **Frafaldet**, med dets gruelige Følger har beviist Rigtigheden af de inspirerede Apostlers Forudsigelser; see Ap. Gj. 20, 29. 30.; 2 Thess. 2, 1—12.; 1 Timoth. 4, 1—3.; 2 Thimoth. 3, 1—5.; 4, 1—4.; 2 Petr. 2, 1—3.; 3, 3—7.; Aabenb. 13, 1—8.; 17, 1—6 og 9—18.

Da nu Menneskene, siden det sande Præstedomme udryddedes, have været i Vildfarelse, Mørke og Uvidenhed angaaende Evangeliet, og som Følge

deraf nægtet Nodvendigheden af den oprindelige Organisation, og de medfolgende aandelige Naadegaver, saa er det klart, at Herren atter maatte gjengive det oprindelige Evangelium med dets Love, Kræfter og Skikke, gjenoprette det sande Præstedømme, grundlægge det Rige, som alle Propheter have vidnet om, hvis Undersaatter skal berede sig til at modtage Messias ved hans anden og herlige Tilkommelse, da han ifølge Forjættelsen (see Luc. 1, 32. 33.) skal „sætte sig paa sin Faders Davids Throne og regjere over Jacobs Huus evindelig.“ Thi Skriften omtaler klarligen en Tid, da *alle Ting skulde gjenoprettes*, som Gud haver talt ved sine hellige Prophers Mund fra de ældste Dage af, den *Tidernes Fyldes store Huusholdning* (Ephes. 1, 10.), da han vil forene alt til Eet i Christo, *oprette en ny og evig Pagt og indsamle sit adspredte Israel* og fuldkomme alle Forjættelser, givne til Fædrene; See Ap. Gj. 3, 19—21; Hebr. 8, 8—13.; Rom. 11, 25—27.: Esaias 59, 20. 21.; 60; Jerem. 31, 30—34.; 5 Moseb. 28. 1—13.; 30, 1—8.

Naar disse store Tildragelser skulde skee, kunde Menneskene umulig vide af sig selv, medmindre Herren forkyndte det ved Aabenbaring og opreiste en Prophet og bemyndigede ham til at ordinere og udsende Andre med Fuldmagt til at forkynde Rigets Evangelium, advare Nationerne og indsamle Israel. Vi bærer altsaa Vidnesbyrd om disse Ting; thi, hvorledes skulle Nationerne *tro paa det som de ikke have hørt? og hvorledes skulle de høre* **uden der er Nogen som prædiker?** *men hvorledes skal Nogen prædike,* **dersom ikke bleve udsendte?** „Altsaa kommer Troen derved at man hører, men at man hører skeer ved Guds Ord. Rom. 10, 14. 15. 17.

Derfor lyder det nu, som i forrige Dage: (Marc. 16, 15. 16.) „Gaaer bort i al Verden og prædiker Evangelium for al Skabningen: *Hvo som troer og bliver døbt skal blive salig; men hvo som ikke troer skal blive fordømt;*“ det er: de som forkaste Evangeliet skulle lide Guds retfærdige Dom; efterdi det er retfærdigt for Gud at gjengjælde dem Trængsel, som trænge de Hellige, men give dem som trænges „Ro i *den Herres Jesu Aabenbarelse af Himmelen med sin Magtes Engle*, med Ildslue, naar han bringer Hævn over dem, som ikke kjende Gud, og over dem, *som ikke ere vor Herres Jesu Christi Evangelium lydige; hvilke skulle lide Straf*, **en evig Fortabelse fra Herrens Ansigt og fra hans Magtes Herlighed**, naar han kommer paa hiin Dag, *at herliggjøres i sine Hellige, og beundres i dem som troe.*“ 2 Thess. 1, 5—10.

Derfor, kjære Læser! raader vi Dig til med et ydmygt Sind og under Bøn til Gud at ransage hans hellige Ord, som er samlet i Bibelen, baade det Gamle og Nye Testamente, og enfoldeligen at troe det, saaledes som Herren har talet, og lad Dig ikke indbilde, at det skal tages i en anden Betydning, som tilintetgjør Meningen af Guds Ord. Og naar Du troer Bibelens Indhold, da bliver det ikke vanskeligt for Dig at troe, at „Mormons Bog“ er Guds Ord, givet til en Green af Josephs Huus, som efter Guds Foranstaltning, udvandrede til Amerikas Land 600 Aar før Christi Fødsel, blev der et mægtigt Folk, iblandt hvilket Herren opreiste Propheter, ligesom iblandt Israel i Asien, tilkjendegav dem sin Villie, og Christus aabenbarede sig ogsaa for dette

Folk, efter at han havde fuldendt sin Gjerning i Asien, forkyndte dem sit Evangelium, udvalgte Apostler, grundlagte sin Kirke, og ogsaa de nød de aandelige Velsignelser saalænge de bevarede sig i Troen, men naar de faldt fra, bleve de ødelagte af Herrens Vrede, undtagen nogle faa Levninger, der nu lever paa Amerikas Land, under Navn af Indianere. „Mormons Bog" er Amerikas Oltidshistorie og giver tilkjende at Zion — det nye Jerusalem — skal opbygges der og vorde Indsamlingstedet for Guds Børn i de sidste Dage, ligesom det gamle Jerusalem vil gjenoprettes i Palestina, og blive Indsamlingsstedet for det gamle Pagtens Folk — Joderne; thi „i **Zion** og **Jerusalem** skal der være Raad til at undkomme," Joel 3, 5. Thi Loven skal udgaae fra Zion, og Herrens Ord fra Jerusalem. Esaia. 2, 3.; Micha 4, 1. 2, og Herren skal boe i **Zion**, Psalm. 9, 12.; 50, 2.; 76, 2. 3.; 84; 87; 99, 1. 2.; 102, 17.; 132, 13 og 14–17.; Esaia 24, 23.; 59, 20.; Joel 3, 21—26.; Sach. 2, 14.; Psalm. 48.

Bøger og Skrifter, som faaes tilkjøbs i Skandinaviens Stjernes Contoir, Lorentzensgade 504, A. 5., Stuen tilvenstre, og i de Sidstes Dages Helliges Forsamlinger.

	Rd.	Mk	Sk.
Mormons Bog	1	1	„
Pagtens Bog	1	„	„
Det celestiale Ægteskab	„	4	8
Advarsels Røst	„	3	4
Psalmebog	„	3	4
Sandheds Røst	„	„	6
Mormons Bogs gudom. Troværdighed, 6 Hefter a 12 ß	„	4	8
Mærkværdige Syner	„	„	6
Patriarkalsk Ægteskabs Orden	„	„	8
Er Mormonisme en Vranglære	„	„	12
Ægteskab og Sæder i Utah	„	„	6
Indbydelse til Guds Rige, og de Sidstes Dages Helliges Tro og Lærdomme	„	„	4
„Skandinaviens Stjerne", udkommer d. 1ste og 15de i hver Maaned og hvert Nummer faaes for	„	„	6

„Den som fordømmer Noget før han undersøger det, er ikke viis." Salomon.

„Prøver Alt, og beholder det Gode." Paulus.

„Og nu siger jeg Eder: holder Eder fra (at forfølge) disse Mennesker, og lader dem fare; thi dersom dette Raad, eller dette Værk er af Menneskene, bliver det forstyrret; men er det af Gud, kunne I ikke forstyrre det. Lader Eder dog ikke befinde, som de, der endog ville stride mod Gud." Gamaliel. Ap. G. 5, 38. 39.

Kjøbenhavn.

Udgivet og redigeret af Hector C. Haight i Februar 1857.

Trykt hos F. E. Bording.